

Why study this Megillah?

1. Prof. Phyllis Trible, *Two Women in a Man's World: A Reading of the Book of Ruth*, Soundings 59:3 (1976)

<https://www.jstor.org/stable/41177998>

A man's world tells a woman's story. With consummate artistry, the book of Ruth presents the aged Naomi and the youthful Ruth as they struggle for survival in a patriarchal environment. These women bear their own burdens. They know hardship, danger, insecurity, and death. No G-d promises them blessing; no man rushes to their rescue. They themselves risk bold decisions and shocking acts to work out their own salvation in the midst of the alien, the hostile and the unknown... One female has chosen another female in a world whose life depends on men. There is no more radical decision in all the memories of Israel.

2. John Keats, *Ode to a Nightingale*

Thou wast not born for death, immortal Bird!
No hungry generations tread thee down;
The voice I hear this passing night was heard
In ancient days by emperor and clown:
Perhaps the self-same song that found a path
Through the sad heart of Ruth, when, sick for home,
She stood in tears amid the alien corn;
The same that oft-times hath
Charm'd magic casements, opening on the foam
Of perilous seas, in faery lands forlorn.

3. Juan Valera, *Pepita Jimenez*

I crowned them in my imagination with coronets and Oriental diadems; I clothed them in mantles of purple and gold, and surrounded them with regal pomp like Esther and Vashti. I endowed them, like Rebecca and the Shulamite, with the bucolic simplicity of the patriarchal age; I bestowed on them the sweet humility and the devotion of Ruth; I listened to them discoursing like Aspasia, or Hypatia, mistresses of eloquence.

4. Richard Beer-Hofmann, *Ruth und Boas*

Like Gd's stars circling in their assigned orbits above us, you - David - must complete your course here below, carrying on your assigned destiny.

5. Prof. Feivel Meltzer, *Daat Mikra, Ruth*, pg. 6, citing. S. D. Goitein

כבר עמדו על כך שכל המידות שמנו חכמי הספרות בסיפור טוב, כולן מצויות במגילה זו, הן מבחינת מבנה הסיפור על ההרמוניה ושיויי-המשקל שבין חלקיו השונים, הן מבחינת תיאור העלילה שמן הראוי שיהיה בו גם מיסוד ההתפתחות, ויהיה מתובל בסממנים של מתח, הפתעה ורגיעה כאחד, הן מבחינת אפיון האישים הנזכרים בסיפור, תוך התבוננות במעשיהם, הן מבחינת מוסר-ההשכל לדורות...

They have already noted that all of the attributes that literary scholars have identified in a good story are found in this megillah – whether in the harmonious balance of the different parts of the story's structure, or in the description of events, which evolve and are spiced with suspense, surprise and calm as one, or in the personalities of the figures mentioned in the story as their deeds are examined, or in the lesson for future generations...

6. Midrash, *Yalkut Shimoni Ruth 608*

א"ר חייא כל ראשי פסוקים של רות ווי"ן בר מה' פסוקים...

Rabbi Chiya said: All of the verses in Ruth begin with a "Vav [and]", other than eight verses...

Outline of the Megillah

7. Midrash, *Ruth Rabbah 1:1*

רב אמר ברק ודבורה היו. ריב"ל אמר שמגר ואהוד היו. רב הונא אמר דבורה וברק ויעל היו: שפט חד, שפטים תרין, השפטים תלתא.

Rav said they were Barak and Devorah. Rabbi Yehoshua ben Levi said they were Shamgar and Ehud. Rav Huna said they were Devorah, Barak and Yael: "shofeit" is one, "shoftim" is two, "hashoffim" is three.

8. Talmud, Nazir 23b

וא"ר יוסי בר' חנינא רות בת בנו של עגלון מלך מואב היתה.

Rabbi Yosi son of Rabbi Chanina said: Ruth was the granddaughter of Eglon, king of Moav.

9. Talmud, Bava Batra 91a

אמר רבה בר רב הונא אמר רב: אבצן זה בעז.

Rabbah bar Rav Huna cited Rav: Ivtzan is Boaz.

10. Malbim to Ruth 1:1

"ויהי בימי שפט השפטים," יספר הסבה שהניעה את אלימלך לצאת מא"י לח"ל, מפני שהיה בימי שפט השפטים שעל הימים האלה אמר (שופטים ס"י י"ז וס"א יח) "בימים ההם אין מלך בישראל, איש הישר בעיניו יעשה." וגם לא היה אז שופט אחד מיוחד לכל ישראל, שאז היה השופט עוצר בעם, כי היה בין שופט לשופט שאז היו שופטים רבים "הַחֹפִים יִמְלֹא אֶת יְדוֹ (מלכים א יג:לג)", ואין מורא השופט על העם...

"And it was, in the days of the shiput of the shoftim" – This presented the reason that motivated Elimelech to leave Israel, for it was in the days of the shiput of the shoftim, regarding which Shoftim 17-18 say, "In those days there was no king in Israel; each person did what was good in his eyes." Also, there was not an individual shofeit for all Israel, in which case the shofeit would lead the nation, for it was between one shofeit and another, when there were many shoftim, "The willing would take action (Kings I 13:33)," and there was no fear of the shofeit upon the nation...

11. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra, Ruth, pg. 6

1:1-5	Events in Moav
1:6-18	Naomi, Orpah and Ruth
1:19-21	Arriving in Beit Lechem
2:1-23	Harvest season
3:1-18	Ruth and Boaz in the Granary
4:1-12	Boaz at the City Gate
4:13-17	A Happy Ending
4:18-22	The Lineage of King David

12. Talmud, Bava Batra 14b

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות

Shemuel wrote his book, Shoftim and Ruth.

The Purpose of Megillat Ruth

13. Talmud, Megillah 14a

הרבה נביאים עמדו להם לישראל כפלים כיוצאי מצרים, אלא נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה ושלא הוצרכה לא נכתבה.

Many prophets stood for the Jewish people – double the number of Jews who left Egypt! But prophecy which was needed for the generations was recorded, and prophecy which was not needed was not recorded.

14. Devarim 23:4-5

לא יבא עמוני ומואבי בקהל ד' גם דור עשירי לא יבא להם בקהל ד' עד עולם: על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שָׁכַר עֲלֵיךָ אֶת בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר...
Amonite and Moabite shall not enter the congregation of Gd; even the tenth generation of theirs shall not enter the congregation of G-d, ever, for they did not greet you with bread and water when you were leaving Egypt, and for they hired Bilam son of Be'or against you...

15. Talmud, Yevamot 76b-77a

מנא ה"מ? א"ר יוחנן דאמר קרא "וכראות שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי, אמר אל אבנר שר הצבא: בן מי זה הנער אבנר?...
א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו! מ"ט? דקאתי מרות המואביה!

א"ל אבנר, תנינא "עמוני ולא עמונית, 'מואבי ולא מואבית. ... דמפרש טעמא דקרא "על אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים", דרכו של איש לקדם ולא דרכה של אשה לקדם.
"היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים ונשים לקראת נשים!" אישתיק...
בעי לאכרוזי עליה, מיד "ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש, "וכתיב "יתר הישמעאלי", אמר רבא מלמד שחגר חרבו כישמעאל ואמר "כל מי שאינו שומע הלכה זו ידקר בחרב, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי, עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית!"

How do we know [that a Moabite woman may marry a Jew]? Rabbi Yochanan said: The verse says, "And when Shaul saw David going out to meet the Philistine, he said to the general, Avner: Whose son is this youth, Avner?...

Doeg of Edom said to him: Before you ask about whether he is suitable for monarchy or not, ask if he is suitable to marry into the nation or not! Why? For he comes from Ruth, of Moav!

Avner said to him: We have learned, "'Amoni', not 'Amonit', 'Moavi', not 'Moavit'!"... And the text gives its reason, "for they did not greet you with bread and water," and it is the way of men to greet, not the way of women to greet.

[Doeg replied:] The men should have greeted the men, and the women should have greeted the women!" [Avner] was silent...

[Doeg] wished to proclaim against [David]. Immediately, "And Amasa, son of a man named Yitra haYisraeli, who had wedded Avigayil daughter of Nachash," but it also says "Yeter haYishmaeli" – Rava said: He girded himself with his sword like an Ishmaelite. He said, "Anyone who does not heed this law shall be stabbed with a sword. This is my tradition from the court of Shemuel of Ramah: "'Amoni', not 'Amonit', 'Moavi', not 'Moavit'!"

16. Rabbi Avraham Ibn Ezra, Introduction to Ruth

בעבור היות דוד שורש מלכות ישראל נכתב בספרי הקודש יחס דוד:

17. Rabbi Yehoshua Bachrach, **אמה של מלכות** pp. 11-12

"ויקם שמואל וילך הרמתה" ושם סגר את עצמו הנביא. ויהי כמתבודד עם נפשו בצער ובאכזבה. ואולי משם התעורר וכתב את המגילה היפה הזאת. ומשם שלח לו לדוד את הברכה בסמוי, כי זה ספר יחוסו של דוד...

18. Dr. Yael Ziegler, **מדוע נכתבה מגילה זו**, pg. 2

ניתן לומר כי שני ההסברים השונים שצוטטו לעיל מתמזגים, ולמעשה מציעים גישה אחת להסבר תכלית מגילת רות. לפי קריאה זו, מטרת מגילת רות היא להצדיק את טהרת היוחסין של דוד, והיא עושה זאת באמצעות שרטוט האופן שבו רות, האישה המואבייה בסיפור, הינה מופת לחסד, ועוסקת בנתינה עקבית וחסרת אנוכיות לאחרים...

נכון שהביטול העצמי של רות אינו דבר שהיהדות דורשת מכל יהודי, אך הוא הכרח מוחלט כשמדובר במנהיגינו. לא זו בלבד שאנו מצפים לכך ממנהיגינו, זהו גם תנאי מקדים לכינון מלוכה. בלי רות ליד ההגה, בלי מיישהו שמסוגל לתת באופן מוחלט ובלתי אנוכי לאחר, המלוכה אינה הבטחה או חזון של שפע, אלא איום מסוכן, עתיד מעורר חרדה, מתכון לפריצות, שחיתות ועריצות.

19. Midrash, Shemot Rabbah 2:2

בדק לדוד בצאן ומצאו רועה יפה שנא' (תהלים עח) ויקחהו ממכלאות צאן, מהו ממכלאות צאן כמו (בראשית ח) ויכלא הגשם, היה מונע הגדולים מפני הקטנים והיה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרך ואחר כך מוציא הזקנים כדי שירעו עשב הבינונית, ואח"כ מוציא הבחורים שיהיו אוכלי עשב הקשה, אמר הקב"ה מי שהוא יודע לרעות הצאן איש לפי כחו יבא וירעה בעמי, הה"ד (תהלים עח) מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו.

ואף משה לא בחנו הקב"ה אלא בצאן, אמרו רבותינו כשהיה מרע"ה רועה צאנו של יתרו במדבר ברח ממנו גדי ורץ אחריו... הרכיבו על כתיפו והיה מהלך, אמר הקב"ה יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך, חייך אתה תרעה צאני ישראל, הוי "ומשה היה רועה."

He tested David with sheep and found him a good shepherd, as Tehillim 78:70 says, "[And He selected His servant David] and He took him from the pastures [מכלאות] of the sheep." What are ממכלאות הצאן? Like Bereishit 8, "And the rain ceased [ויכלא]." He held back the older [sheep] before the younger. He took out the younger to graze, so that they would eat the soft grass. Then he brought out the older, so that they would eat the intermediate grass Then he brought out the youths, who ate the toughest grass. Gd said: One who knows to herd sheep, each according to its strength, should come herd My nation. Thus Tehillim 78:71 says, "From after the nursing sheep, Gd brought him to herd His nation, Yaakov."

And Moshe as well, G-d only tested him with sheep. Our sages said: When Moshe Rabbeinu herded Yitro's sheep in the wilderness, a kid fled from him, and he ran after it... He carried it on his shoulders and walked along. Gd said: You have mercy when herding the sheep owned by flesh and blood thus, by your life you shall also herd My sheep, Israel. Thus it says, "And Moshe was herding."

20. Midrash, Shemot Rabbah 2:3

"ומשה היה רועה" הה"ד (משלי ל) "כל אמרת אלוך צרופה" – אין הקב"ה נותן גדולה לאדם עד שבודקהו בדבר קטן ואח"כ מעלהו לגדולה, הרי לך שני גדולי עולם שבדקן הקב"ה בדבר קטן ונמצאו נאמנים והעלן לגדולה. בדק לדוד בצאן ולא נהגם אלא במדבר להרחיקם מן הגזל, שכן אליאב אומר לדוד (שמואל א יז) "ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר, " מלמד שהיה דוד מקיים המשנה אין מגדלים בהמה דקה בארץ ישראל, אמר ליה הקב"ה נמצא אתה נאמן בצאן, בא ורעה צאני, שנאמר (תהלים עח) "מאחר עלות הביאו." וכן במשה הוא אומר "וינהג את הצאן אחר המדבר" להוציאן מן הגזל, ולקחו הקב"ה לרעות ישראל, שנאמר (שם עז) "נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן."

"And Moshe herded" – As in Mishlei 30:5, "Every Divine statement is refined" – Gd does not elevate someone before testing him with a small matter, and only then does Gd elevate him. Two giants, Gd tested them with a small matter and found them faithful, and then He elevated them to greatness. He tested David with sheep, and [David] led them only to the wilderness, to distance them from theft. As Eliav said to David (Shemuel I 17:28), "With whom did you abandon our small number of sheep, in the wilderness," showing that David fulfilled the mishnah, "One may not raise small animals in Israel." Gd said to [David]: You are faithful with the sheep, come herd My sheep, as in Tehillim 78:71, "From after the nursing sheep, Gd brought him to herd His nation, Yaakov." And so with Moshe it says, "And he led the sheep into the wilderness" to remove them from theft, and Gd took him to herd Israel, as in Tehillim 77:18, "You led Your nation like sheep, in the hands of Moshe and Aharon."

21. Talmud, Yevamot 79a

"ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לד' וגו'." מיפייס ולא פייסנהו. אמר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים; דכתיב... כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.

"And the Givonim said to him: We have neither silver nor gold with Shaul and with his household, and we have no man [to kill in Israel]... Let seven men of his children be given to us, and we will hang them before Gd." (Shemuel II 21:4-6) King David tried to appease them, and they would not be appeased. He said, "There are three signs for this nation: Merciful, bashful, and generous... One who has these three signs is suited to cleave to this nation."